

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Égész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy basáboš petít sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron véletnek fel. Belyog-díj min
den külön beigtatásért 30 kr.

Békülő ellenfelek.

Debreczen, január. 3.

(R. A.) A kormány fizetett sajtója, még mindig a karácsonyi és újévi meglepetések varázsa alatt áll.

Karácsonykor ugyanis Apponyi, a nemzeti párt ékesszóló, de politikai ingatlanságáról nevezetes vezére egy cikket írt, melyben az ezredéves ünnepek tartamára fegyverszünetet ajánl a kormánynak.

Ha meglepetést akart ezzel csinálni Apponyi, úgy célját érte, mert csakugyan meglepetten tekint rá a kormány-párt apraja-nagyja, mert hiszen csodálatos is az, hogy e büszkeségtől eltelt ellenzéki politikus ilyen hirtelen, minden nagyobb súlyú indokolás nélkül közeledjék ahhoz a párthoz, melyet kiméltelenül támadott eddigs a legnagyobb, a legvehemensebb ellenállást hangoztatta még a költ-égyvetési általános vitáknál is annak a korrumpált, hitelet és becsületét régen elvesztett kormánynak a törekvései ellen, melyeket maga is elítelt.

Azt tudjuk régen, hogy az idők változával megváltoznak maguk az emberek is. De hát most az idő, a politikai élet és szellem, mely a Bánffy-erát átlengte, nem változott: mért változtatt hát elvet Apponyi? És mért éppen most?

Ő maga azt mondja, hogy nem szeretné, ha az ezredéves ünnep örömszájába dissonans hang vegyülne.

Azon vádak felett pedig, melyeket Apponyi, a politikai becsületességnek a millenniumra kiállítandó példányképe alig egy hónapja is zudított a kormány felé napirendre tér.

De mégse, ezt nem teszi a nélkül, hogy az ellenzék önzetlen részére ne támadjon s méltatlankodva ítéli el azon fegyvereket, melyekkel az a mostani kormányrendszer ellen küzd.

Micsoda férfiaság!

Hát nem ugyanazon fegyverekkel küzdött-e Apponyi és valamennyi elvtársa a kormány ellen, melyekkel a függetlenségi párt?

Nem Apponyi volt-e az, ki a most megrágalmazott függetlenségi párthoz minden alkalommal közeledett, s nem ugyanő volt-e az, ki egyre a fegyverbarátságot hirdette?

És még Apponyi meri Catonak feltolni magát? Még ő merészkedik itéletet mondani a függetlenségi párt felett?

De ő még ennél is tovább megy.

Konstatálja, hogy a szabadelvű rendszer nem szolgált rá ama panaszkodókra, a miket a politikai szabadság korlátozásának tekintetében ellene emeltek.

Annak idején természetesen egészen más volt Apponyi véleménye. Azelőtt más hurokat pengetett.

Annyi bizonyos, hogy nálánál jobban nem játszotta senki az intrikus szerepét a politikai élet színpadán. No de nem is csoda, hiszen a jezsuiták neveltje.

Azoktól tnnulta a szemforgatást, a kétszínűsködést s az ingadozást, mivel azt nem hihetjük, hogy egy politikus, ki husz év óta lebeg a radikalizmus és conservatismus között, nem volna még ma sem tisztába önmagával.

Tudja ő nagyon jól, hogy miért és mikor kell az ellenzék felé gravitálni, vagy a kormánnyhoz közeledni.

Két nagy oka volt erre.

Az egyik az, hogy az egyházpolitikai javaslatokkal szemben olyan férfiatlan s őszinte politikushoz nem méltó magaviseletet tanusított, hogy a bársonyszéktől, melynek elérése bevallott végcélja, oly messzire esett hirtelenében, mint Makó . . .

De ezenkívül oly nagy ür támadt közte és a kormány között, hogy azt csak egy Ábrányi Kornél tudta áthidalni egy nemzetgyalázó könyvvel, melyet undorral dobott el magától a magyar nép.

A második nagy oka az volt, hogy neki a most országszerte megindított új kiegyezést követelő mozgalommal szemben, vagy a mellett határozott állást kellett volna foglalni. A nyíltság azonban, nagyon régóta ismerjük ezt a szokását, sohasem volt tulajdona Apponyinak, hiszen egyre vaczillált.

Az önálló vámterület, jegybank, kereskedelmi szerződés érdekében pedig neki nyilatkozni kellett volna.

Apponyi ezt nem tette.

Azért közeledett most a kormánnyhoz, mivel nagyon jól tudta, hogy már csak néhány nap választja el a kormánnyt attól, hogy megkezdje az új kiegyezés iránti tárgyalásokat Ausztriával.

Ha ő most a mozgalom érdekében nyilatkozik, úgy megint távol esik a kormánnytól s azon alaptól, melyet ő állítólag tovább akar fejleszteni, vagyis inkább a néppárti tendenciák szerint még a mostaninál is jobban visszafejleszteni.

Ha pedig az új kiegyezés ellen nyilatkozik, úgy örökre hitelet veszti a magyar nemzet előtt.

Ezért nyilatkozott karácsonykor Apponyi. Arra számított, hogy nyilatkozata annyira meglepi majd úgy a kormánnyt, mint az ellenzékét, hogy szépen eltereli a figyelmet erről az országos érdekű, inkább gazdasági, mint politikai mozgalomról s nem kell neki határozott szint val-

lani. Attól irtózik ő, mint az ördög a tömjéntől.

Inkább békejobbot nyújtott Bánffy-nak, ki azt nem is késett elfogadni.

No de hát csak hadd parolázzanak; a kormány fizetett szócsövei pedig hadd fujják a dicshymuszokat, bennünket nem fognak tévutra vezetni.

Hadd örüljön Apponyi Bánffy-nak és viszont, hiszen similis simili . . .

Az önálló vámterületért. A vámközösség mellett nagyobbbrészt soha meg nem szűnt gazdasági hátrányok egyfelől, a magyar mezei gazdaságnak, ipar- és kereskedelemnek a vámközösség megváltoztatása esetében bizony várható nagyfokú fellendülése másfelől, határozottan utalnak az önálló vámterület életbeléptetésére. Nem kell féltenuünk sem őstermelésünket, sem iparunkat, hiszen a mainál mindenestre sem rosszabb az új. Egyébiránt az önálló vámterület esetén bizony várható nagy vámjövedelemből módunkban lesz a magyar őstermelést kiviteli jutalmak által vagy más módon, esetleg az adóteher csökkenése útján is jobban versenyképessé tenni, úgy, hogy tudna magának piacot teremteni és az elvesztett külpiacon visszahódíthatná. Hazai iparunk s a mezei gazdasági iparágak fellendülése intezivebb gazdálkodásra fogja terelni az őstermelést s fokozza majd a belfogyasztást is.

KÜLFÖLD.

Törökország sebei. Izzet pasa lefokoztatása és száműzetése a török katonai és társadalmi körökben a legkinosabb benyomással volt, mert Izzet pasa, ki e század legnagyobb államférfiának, Fuad pasának unokája, már születésénél fogva, de európai nevelése és nagy műveltsége következtében egyike volt a török főváros legnépszerűbb embereinek. Kivüle körülbelül még más 20 tisztet is letartóztattak, mely körülmény a legkülönbözőbb kombinációkra szolgáltatót okot. Leginkább el van terjedve az a hír, hogy a tisztikar kebelében ifjútörök irány észlelhető.

Mulatságok Belgrádban. A szép szerb királykisasszonnyal vidám, kedélyes élet költözött a belgrádi konakba. Azelőtt a fiatal uralkodó, mint afféle legényember folyton férfi társaságot gyűjtött maga köré, de mióta az édes anyja megérkezett, a királyi palota termei megnyitak Belgrád hölgyvilága előtt is és a tágas termeket, hol eddig komoly államférfiak, generálisok és pártvezérek járkáltak, betölti a jókedvű asszonynép édes csevegése, csengő kacagása. A királyné a télen egy néhány udvari bált is fog adni, sőt egyik diszteremben színpadot is állítat, melyen Coquelin és francia társasága néhány előadást fognak tartani. Natália minden módon szórakoztatni akarja szeretett fiát, mert az ifju uralkodónak mélanchóliára nagy hajlama van. Sándor király miudezen mulatságokon állandóan részt vesz.

Ös-Buda.

Debreczen, január 3.

Öt esztendeje lehet annak, hogy Mátyás királyról nagyobb szabású hőskölteményt terveztem. »Bécs megvívása« lett volna a címe. Nagy része lett volna benne a régi budavári életnek. Lassan-lassan kidomborodott bennem Ös-Budavár képe. Lerajzoltam és a mikor végignéztem az egykoru fametszeteket, örömmel láttam, hogy a kép talál.

Regi dal, régi dal, régi dicsőségről.

Azt hiszem, mindnyá unok lelkében így él az a kép. Jobbról áll a vár és előttünk van a régi víziváros, magas bástyafalal, — nehéz sáncztornyaival, tul rajta a Duna és a pesti síkság a maga sivárságával. A régi hidpesti lejáróját védte a körbefutó sáncz rozoga toronyaival. Azontul futó homok a főtí hegy aljái.

Benn a budai várban nyüzsgött az élet. A fekete sereg éreces dobbanásától megrendül a hegy. Mátyás alatt vig szüretet jártak, ekhos esengős szekeren vig zeneszóval. A király ideszállt diadalmas hadjáratai után, előtte hozták a rablánczra fűzött török basákat, táborát követte a rabságra hurczolt nép felszabadult serege.

De jöttek a szomorú idők és csakis a dalban élt a régi dicsőség.

Ös-Budavárát megvívta a török. Az ódi egyszerű magyar házakra ráütötte tarka bélyegét a kelet. A karsu tornyokból harangszó helyett a műezzin hívta vontatott énekkel imára a hívőket. Sippal-dobbal járt őrségre a jancsárok marcsona hada.

Hadi táborrá változott Mátyás király ősi székhelye. Piaczain hangos vásárt ütött a kelet szedett-vedett népe. Török, tatar, rác és bosnyák kötötte egymásra rablott holmiját. Örmény lélekkufárok szemérmetlenül kínálták a viruló magyar lányokat és ijedten zavardolt össze az egész tarka tömeg, a mikor megfújták a harczi riadót. Itt az ellenség! Megdördültek az ágyuk és a bástyákat megharanták a magyar hajduk, nyomokban jöttek

a vallon ezredek és mint a forgószél csaptak fel a az első bástyára Petneházy huszárjai, a felhold mellé tűzve a magyar trikolórt.

Regi dal, régi dal, régi dicsőségről.

... Zaklatott volt az életem és a hőskölteménynek csak a tervezete maradt meg. Pedig úgy gondoltam, hogy e viszontagságos korszak történetét rimbe szedem az ezredéves ünnepig.

Egyszerre csak hire járt, hogy más is megálmodta Ös Budavárát olyannak, a minőnek én láttam. Lelkes férfiak kezét fogtak egymással, hogy ez ezredév alkalmából föllevenítsék a multat. Ott lesz a helye a nagy nemzeti kiállítás közvetlen közelében összeforva vele úgy, mint a mult dicsősége összefoly a jelen szorgalmával. Nagyon dobant a szívem, a mikor első hírét olvastam, hogy meglesz, megelevenül az én hőskölteményem.

Napról-napra nőtt a terv. Fölepitik a maga régi nagyságában Mátyás király palotáját a várbeli régi polgárházakat, a tornyos bástyákat, a mecsetet karsu minarettjével, a szűk török bazárt, úgy, a hogy jött egymástán és állott egymás mellett tarkán, zsufooltan, csudálatosan.

Ott lesz a zajos török vásár, a jancsár sereg, a kiáltó műezzin. Nap-nap után más képe a multnak: Mátyás diadalmenete, a fekete sereg, a vig szüret. Aztán bevonul a győztes török, tarka seregével, rabszolgáival. A budai basa fényes kíséretével a mecsetbe száll, hálát mondani Allahnak a győzelemért, mialatt körülötte, dobosok zajos zenével ünneplik Ös-Budavár bevételét. A meghasonlás szomorú korszaka, a mikor Tökölly hajdui együtt őrzik a törökökkel a vár kapuit. S a nap-nap után változó hadi képek sorát bezárja Károly a főherczeg, a ki fölszabadítja Budát, hogy azontul a miénk maradjon.

Igy ölt testet az én hőskölteményem, eleven valósággá lesz minden úgy, a hogy azt az én poéta lelkem megálmodta hazám dicsőségére, az ezredév ünnepére.

Virág Béla.

Leány-gimnázium.

Budapest jan. 2.

Az országos nőképző-egyesület választmányja megtette az döntő lépést a leány-gimnázium létesítésére. Az egyesület ugyanis fölláttja a leány-gimnáziumot. De nagy tévedés volna, ha azt hinnők, hogy ezzel letért eddigi áldásos utjáról a »nőemancipáció« zászlaja alá szegődött.

A Nőképző-Egyesület jó középiskolát akar állítani leányok számára. Ez legfőbb törekvése. A mostani polgári és felsőbb leányiskolák sok tekintetben hibásan vannak szervezve. Ezen a bajon akar első sorban segíteni az egyesület. Legyen jó leány-középiskola. Most nincs. Ezt a szakkörök és a nagy közönség egyaránt vallják. Az állami tanterv nem felel meg a czéloak és a szükségleteknek. A Nőképző Egyesület nagy érdemet szerez a kezdeményezésével. Nemsokára az állam is követni fogja példáját s a maga tanterveit is megváltoztatni.

Ez a középiskola abban különbözik majd a mostani felsőbb leányiskoláktól, hogy nyolcz osztályu lesz. De azért mégis úgy lesz szervezve, hogy a kik a hatodik osztály után ki akarnak lépni, a tanulmányoknak azt a körét mely általános műveltség szerzéséhez legszükségesebb, befejeztessek. Ennyiben tekintettel van az új középiskola a társadalom mai szükségletére, felfogására, szokásaira. Az új középiskola I—VI. osztályu tehát azoknak való, kik a mai felsőbb leányiskolának megfelelő kurzust akarnak elvégezni. Remélhető, hogy ez a kurzus azonban jobb lesz, mint a mostani felsőbb leányiskola. Ennyiben tehát gyökeres változás nincs, csak a mai viszonyok javítása. Mindazok, a kik a nőiséget élik a latin nyelvtől, matematikától, fizikától stb nyugodtan aludhatnak.

De azoknak, a kik kivalnak, a kik erőt éreznek magukban s utalva vannak rá, hogy az elevelt megküzdjenek, alkalom adatik, hogy az új középiskola VII. és VIII. osztályaban az érettségi vizsgálatra készüljenek. Ez a nagy reform. Ez a gyökeres újítás. Ez megfelel Wlassics miniszter reformeszméjének. S az egyuttal épp oly óvatos a maga reformjában, mint Wlassics az egyetemekkel intézett rendelkezésében. A Nőképző Egyesület örömmel üdvözli ezt az óvatosságot és maga is szem előtt tartja s eme határozata kiegészíti a miniszter rendelkezését. A miniszter megnyitja a nőkelőt az egyetem kapu-

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

A képviselőház utolsó ülése 1848-ban.

Irta: Hentaller Lajos

Perczel december 30-án megverték a császáriak Fehérmegyeben Moóránál. Nem csoda! Jellásich hadteste 16 ezer emberből állott, s volt neki 52 ágyúja. Perczel pedig azt hitte, hogy alig áll vele szemben 3—4 ezer osztrák. A vert had Pest felé futott.

Görgei főhadiszállása három napon keresztül (28, 29, 30) Bicskén volt, a hova már a moóri csatavesztés estéjén erősen hullároztak Perczel szétvert seregének honvédei. A magyar sereg fővezére 31-én mozdult ki Bicskéről, s a budai első védvonalba (Tetény, Hidegkuth, Budakeszi, Budaörs), vonult vissza honvédekkel, főhadiszállását pedig Promontorra tette át.

A testvérfővárosnak magának ezalatt oly kinézése volt, mintha az egész lakosság ki akart volna vándorolni.

Pedig a moóri vesztés csatáról még nem is érkeztek hiteles megbízható hírek. A nagy közönség csak annyit tudott bizonyosan, hogy Moór tájékan csata volt, s hogy az osztrákok Perczel seregének tetemes veszteséget okoztak.

A főváros békés természetű népe azonban erre a hirre teljesen megriadt. Igaz! Lehetetlen be nem vallani, hogy erre volt is oka,

hisz két napon át vége-hossza nem volt a fővárosba szállingozó katonaságnak.

Egy felől ugyanis az ország minden részéből berajzó ujonczok, kik a haza majd minden nyelvén beszéltek, másfelől pedig a csatából visszavonuló honvedek lepték el a fővárost.

Nem csoda tehát, ha a főváros polgárai, a kik a katonásdit, a békében való háborusdit ekkor is épp úgy szerették, mint a hogy manapság is szivesen játszanak a nagy gyerekek »veteránosdit«, nem csoda, ha a háboru valódi képe megrémíté őket. Ilyesmihhez e jó emberek nem voltak szokva: ilyet ők még nem láttak. Rossz néven sem lehet venni a jámboroknak, ha megzavarodtak attól, a mit láttak.

Mert furesa dolgokat láttak ám!

Fegyvertelen honvedek után mások czamogtak, két-három fegyverrel vállakon. Majd ismét újabb csoport vonult át a lánczhidon törött fegyverekkel, míg a következők sebesülten ültek vagy feküdtek a kocsikon.

Néhány szekeren véres katonaruhát szálítottak, a kocsik mellett gazdátlan huszárlovak ballagtak, némelyiknek takarója vagy izasztója vértől át és át volt ázva.

Ez zavarta meg, e látvány izgatta fel a lakosságot.

Mert december 31-én délután már csoportosulások is fordultak elő, sőt két konservatív gondolkozású képviselőt Kund Vincze so-mogyi követet és egy báró Banffy-t a nép meg is akart lynchelni, mert az Ausztriával való

béke mellett izgattak. Nem történt a jámboroknak semmi bajuk.

A képviselőket és főrendeket azonban, kik este hat órakor vegyes ülésre gyűltek össze, ez eset szintén felizgatta s az ülés elején Palfy János felszólította a rendőrfőnököt, mit tud ez esetről, mire Madarász László rögtön tudatta, hogy intézkedett az iránt, hogy ha netalán le volnának tartóztatva, azonnal becsáttassanak szabadon.

Miközben azonban Madarász beszélt, Kund Vincze már megjelent a teremben.

Br. Berényi Zsigmond és ifj. Pázmány Dénes közösen elnököltek. Az ülést Pázmány nyitotta meg s előadta, hogy a tanácskozásnak két tárgya van, az egyik:

»Szükséges e az országgyűlésnek a kormánynyal együtt csata előtt biztosabb helyre távozni?»

A másik, hogy küldessék néhány tag az ellenség táborába, speciális meghatalmazás nélkül a fővezért felszólítani, hogy az országgyűlés oly békefelteleteket, melyek az ország függetlenségével, szabadságával s a nemzet becsületével es jölétével megegyeznek, elfogadni hajlandó. Nyilatkozzék, mi a szándéka, mert a ház a harc okát nem ismeri. Kossuth, mint a honvédelmi bizottmány elnöke emelt az elnök után szót s kijelenté, hogy ő maga indítványozá az előzetes tanácskozásban a háznak hogy az országgyűlésnek és a kormánynak ideiglenes székhelyét máshová tegye át. És pedig ez okból: Mert ügyünk diadalában bizik s ha itt csatavesztés lenne, a kormány zavarba jönne. Ohajtaná, hogy a kormány ez even-

ját. A nőképző egyesület módot ad, hogy a nők a kapuig eljuthassanak.

Egy külön bizottság, melynek élén Beöthy Zsolt áll, készíti a részletes tantervet az új középiskola számára. A tanterv általános elveit az egyesület választmánya a következőkben állapította meg:

1) Az intézet nyolcosztályú.
2) A hatodik osztálytól a tanulmányok bizonyos köre befejeződik s az elvégzett hatodik osztályról végbizonyítvány adatik ki.
3) Az új középiskola főcélja magyar műveltséget adni növendékeinek s ennek megfelelőleg a magyar nyelv s irodalom, történelem és földrajz tanítást intenzívebb módon fogja ápolni.

4) A latin nyelvet az ötödik osztálytól kezdve tanítják fakultatíve.

Az egyesületi valószínűleg a millenium évében megnyitja az új középiskolát. Megszünteti fokozatosan a most fennálló polgári iskoláját.

Lesz tehát az intézetnek négy elemi iskolája, s ezekhez kapcsolandó nyolc középiskolai osztálya. Egyike a leginpozánsabb nőnevelő intézeteknek lesz.

Az egyesület azonkívül szeretne a 7. és 8-ik osztályú párhuzamos nevelőképzőt állítani.

A választmány ezen ülésén fentebbi fontos tanügyi kérdésen kívül még egy másik — a családi életre nézve nem kevésbé fontos — kérdéssel is foglalkozott. Elhatározta ugyanis, hogy háztartási tanfolyamot nyit meg februárban, hol a művelt körök leányai a legszükségesebb háztartásukban, úgy mint főzés, sütés, mosás, férfit ing vasalás, ruhafoltozás gépvarrás, szabászat stb. nyernének gyakorlati oktatást.

Miöthogy ez az elméleti oktatással nem történetik egy időben, azért csak tanulmányiakat bevégeztek, legalább 15 éves nők vételnek fel, az egyesület egy választmányi tagjának a javaslatára.

Szerény lesz a kezdet, de égető szükségnek tarja a választmány a háztartási tanfolyam életbeletetését is, mivel tökéletes अस्य csak az lehet, ki alapos műveltség mellett a gyakorlati tén is jártas.

Használjanak is fel úgy a tanárok mint a nevelők minden alkalmat arra, hogy a növendékek lelkében megerleljék azt a meggyőződést, hogy minden tudásnak koronája a

háziasság s a női hivatásnak minél tökéletesebb betöltése s hogy a nőnek rendeltetése főképen az, hogy áldozatra kész önzetlen kedélye egész melegevel házi körének központja éltető melege legyen.

Ezredéves kiállításunk.

Amerikaiak a kiállításon. Az amerikai magyarok, mint már szóvá tettük, nagy buzgósággal látják ama kirándulás szervezéséhez, amelynek a célja hogy a hazavágyó magyarok a millennium ünnepén Budapesten lehessenek s minél több érdeklődő Jankeet hozzá-adják magukkal. Ujabbán a Clevelandban alakult bizottság terjeszt széles körökben felhívásokat, amelylyel a kiránduláson való részvételre buzdít. Ez a felhívás így szól. **E r t e s i t é s.** A clevelandi magyar körökben már évek óta megbeszélés tárgyát képezi azon terv — mely az amerikai magyarság érdeklődését is felkeltette, smely szerint a Budapest-n 1896-ban lefolyó Millennium ünnepségekre egy kirándulás rendeztessék, közelebb jutott megvalósulásához, amennyiben annak létre hozása érdekében egy bizottság alakult. Az indulás 1896. évi június havában egy elsőrendű hajóval New-Yorkból fog történni, az európai kikötő városból a társaság egy külön vonaton utazik Beesig, honnan a dunai gőzhajótársulat egy külön hajóján érkeznek Budapestre. A kejutra vonatkozó részletek rövid idő múlva közzétetni fognak. Az alulírott bizottság ezennel felhívja az Egyesült Államokban lakó magyarországiak figyelmét ezen utazásra, s úgy azokat, mint a magyarság azon barátait, kik a jövő nyáron Magyarországra utazni szándékoznak, hogy e világra szóló nagyszerű örömnepben — Magyarországra ezer éves fenállásának megünneplésében — résztvehessenek, felkéri, hogy az alulírott bizottság titkárával ez ügyben mielőbb lépjenek összeköttetésbe, a ki is a szükséges felvilágosítással a legkészségesebben fog szolgálni. Black József elnök. Kundtz Tivadar pénztárnok, Magyar Mihály titkár, Perczel Lajos, Deutsch J. W. Ugyanez a bizottság egy másik, csakis a magyarokhoz intézett felhívásban gyűjtést indít három hatalmas érczkoszorúra. Ezeket az érczkoszorúkat, amelyeket művészi kézzre fognak bízni, az Amerikából haza látogató magyarok gróf Szécheny

ny István, Deák Ferencz és Kossuth Lajos sírjára szánták.

Tárgysorsjáték a kiállításra. A közel mult napokban hagyta jóvá Lukács László pénzügyminiszter azt a tervet, hogy az ezredéves kiállítás idejében két ízben nagy tárgysorsjátékot rendezzenek a kiállításon. Az első ilyen nagy sorsjáték — hogy úgy mondjuk országos tombola — húzása 1896. július 15-én lesz, a másodiké később meghatározandó időben. A sorsjátékra egy félmillió negyven filléres sorsjegyet adnak ki, s lesz 20 000 nagybárra nagyon értékes nyeremény, többnyire művészi kivitelű dísz tárgyak, összesen 160 000 korona értékben. A nyeremények a következők lesznek:

Első főnyeremény 20 000 kor. értékben. Második főnyeremény 10 000 kor. értékben. Harmadik főnyeremény 6 000 kor. értékben. 10 nyeremény 2—2000 kor., összesen 20 000 kor. ért. 10 nyeremény 1—1000 kor., összesen 10 000 kor. ért. 25 nyeremény 400—400 kor., összesen 10 000 kor. értékben. 250 nyeremény 200—200 kor., összesen 50 000 kor. ért. 100 nyeremény 20—20 kor., összesen 5 000 korona ért. 500 nyeremény 10—10 kor., összesen 5 000 kor. ért. 5000 nyeremény 2—2 kor., összesen 10 000 kor. ért. 14 000 nyeremény 1—1 kor., összesen 14 000 kor. ért.

A nyeremény-tárgyakat külön kiküldött bizottság vásárolja össze s a húzás a lottóigazgatóság felügyelete alatt, politikai biztos jelenlétében lesz a kiállítás területén. Az első 13 főnyeremény nyerői megkivánhatják, hogy a nyereményt 20 százalék levonásával készpénzben fizessék ki nekik.

A színházak a kiállításon. Az ezredéves kiállításnak bizonyára egyik leglátogatottabb csarnoka az ünnepélyes pavilonja lesz, a hol mint már részletesen megírtuk volt egymást érik majd a legváltozatosabb es mindig kiválóan érdekes zenei előadások. Különbül betven hangverseny, zene- és dal-előadás van eddig tervben, úgy hogy minden hétre jut majd legalább kettő. Külön színháza azonban nem lesz a kiállításnak; ezt a helyi viszonyok sem engedik meg, de szükség sincsen rá, mert a fővárosi színházak (abban az időben már hét lesz) nem tartanak a jövő évben szünetet hanem a kiállítás egész ideje alatt mind a hét színházban folytonosan lesznek előadások. Azért azonban a színházak

tuálisnak ne legyen kitéve. Budapest elveszté-vel nincs minden veszve.

A főváros 168 évig volt idegen kézben. Most is megszállhatja az ellenség s épen azért a kormány nem teheti ki magát veszélynek. A csatavesztés mindenféle zavarokat vonhatna maga után s olyankor nincs idő új kormány alkotására, csak a meglevőt kell megtartani. A béke küldöttekre Kossuth ezeket mondá:

Magyarhon nem akar aquirálni, csak azt akarja megtartani, mire a király megesküdött, mint követ, mint miniszter mindig azt mondja amit most: ha a nemzet ügye igazságos s ha béke útján kiegyenlítheti, nem bánja. Próbálják meg, hogy az osztrákok az igazságnak látszatát megakarják-e tartani? Neki a kermisieri országgyűlés után erre kevés reménye van, ha sikere lesz, annak ő fog legjobban örülni. Próbálják meg, akar-e az osztrák igazságos basison békülni.

A gyűlés küldötteinek ne adjon részletes utasítást. E békekövetség vagy békét, vagy lelkesedést hoz, mindenesetre oly reményeket, mik csak úgy csalhatnak meg a nemzetet, ha lsten nem lenne a menyben. Kossuth után:

Batthyány Lajos emelt szót, s kifejti, hogy a kiegyenlítés pontja el levén döntve, csak ahoz szól, mi történjék a hongyüléssel? A mostani állapot kívánja, hogy a kormány oly helyen legyen, a hol biztos. Az nem távozzhat innen az utolsó perczen. A végrehajtó hatalom megmaradván a hongyülés mellett, kívánja, hogy a kormány távozzék Debreczen-

be, de a nemzetgyűlés maradjon itt az utolsó perczig, mikor tőle függend, át akarja e magát Debreczenbe helyezni, vagy elhalasztja addig, míg szükség lesz reá.

Bezerédyt az aggasztja, hogy a nemzetgyűlés távozása a zavart és ijedelmet csak növeli, miután ittléte a lelkesedést fokozza és hat arra, hogy a főváros megmentessék. Különben pártolja Batthyány indítványát.

Madarász László következetes akar maradni. Hiszi, hogy a nemzetgyűlés néhány hó előtt tisztában volt magával és a teendővel. De arra is készen lehet mindenki, hogy a győző első boszujának azok lesznek áldozatai, kik szabadságát nem védelmeznék, hanem elárulni akarják. De hát Magyarország nem elfoglalt tartomány. Itt a király, nem a nép esküdt s ügyeljünk, mert ha most elbukunk, nincs Magyarország. A képviselők kötelesek hordani a fővállalt terheket.

A nemzetgyűlés azért sem maradhat Pesten, mert ha elfogatik, nem lenne egyéb, mint registratora a zsarnok hatalomnak, — pedig a nemzetgyűlésnek nem szabad megcsokolni a vasvesztőt.

A ki paczifikálni akar, annak célja, hogy megmentse irháját. Ha eskü nem használand addig, mi használand ezentul. Ő részéről örül, ha nem lesz azzal egy hajóban, ki így szól: «ubi bene, ibi patria.» Indítványozza, hogy a gyűlés elküldése ne választassék el a kormány elküldésétől.

Elnöklő báró Perényi Zsigmond nincs egy nézetten gróf Batthyány Lajossal. Ősz szakállá kezekedik, hogy ismeri nemzetet, s ha a hon-

védelmi bizottmány nem lesz egészeu az országgyűlés kifolyása, nem lesz benne bizalom, nem lesz siker. Távozzék tehát Budapestről az országgyűlés a honvédelmi bizottmánnyal együtt.

A békekövetségre nézve mindenki kívánja, hogy békésen el lehessen érni azon jót, melyet harc nélkül nem akar átengedni a nemzet. Nincs igen nagy reménye a sikerhez, de a kísérletet mellőzhetetlennek tartja.

Hankár Antal veszprémi főispán indítványozza, hogy maradjon együtt a honvédelmi bizottmány és országgyűlés, s mind együtt menjenek mielőbb, mert holnap az ellenség Buda határában lesz.

Ha nem akar a nemzetgyűlés anarchiát, holnap reggel hét órákor innen el kell menni. Épp azért maradjanak ott mind együtt, és evidenciában kell tartani, ki megy ki a vasutára? Föl kell olvasni a követek neveit és a ki nem lesz ott, az halálra. (Helyeslés.) A ki a kitűzött órában a vasutáit nem lesz, azzal úgy kell elbánni, mint hazaárulóval.

Erre Batthyány indítványát visszaveszi és csatlakozik hozzá Bezerédy is.

Kossuth Lajos kijelenti, hogy olyan ember szolidaritása, kit bottal kell odavérni, neki nem kell; inkább maga viseli a felelőség terheit. Indítványozza, hagyassék meg az elnöknek, hogy a holnapi közlönyben jelenjen meg a ház határozata, mely szerint tudja meg a nemzet, hogy az országgyűlés határozata az, hogy a nemzet szabadságharcza nincs feladva, s hogy mindenki köteles engedelmeskedni a

* **Karambol.** Furcsán járt ma a kora reggeli órákban B o k o r János parasztgazda egy véletlen karambol következtében. Ugyanis gyanútlanul hajtott száján a piac-utcán s mikor hirtelen be akart fordulni a kis-uj utcába vele szembe találta Ő z y Tamás sarju szénával magasra rakott szekerét. A megterhelt szekér nem térhetett könnyen ki, a Bokor uram szánja pedig, hiába akarta ellenkező oldalra kormányozni, háttal neki csuszott Ő z y uram szénás szekérének és azt egy gödörbe szoritván, a szénás szekér felfordult és zsupsz ráborult Bokor uram fejére a szekér széna. Szegény Bokor uramat fuldokolva huzták ki a szekér széna alól, mert bizony sok időbe került az, míg Ő z y uram, többek segítségével lehányta a szénáját a megrémült Bokor uram fejéről. Az érdekes jelenetnek sok nézője akadt és megmosolyogták a dolgot, csak Bokor uram vágott egy kicsit savanyu képet hozzá.

* **Nincs többé adóvégrehajtás.** A míg ki nem tavaszodik. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis föltöbb kedves új esztendei meglepetést szerzett az adózó polgároknak. Rendeletet küldött a pénzügyigazgatókhoz, hogy az adók behajtását január és február hónapjaiban szüntessék meg s még ha kitűzték is az árverést, ne tartsák meg. E pénzügyminiszteri intézkedésnek nem az a megokolása, a mi 1892-ben a Szapáry éra alatt volt, hogy t. i. nem jó a népet a választás idején licitálni hanem az, hogy a behajtás ezekben a kemény hónapokban több pénzbe kerül, mint a megnyit eredményez. A városokra és a főváros területére azonban nem terjed ki ennek a rendelkezésnek a hatalma.

* **Medve Jozefa temetése Budapest.** Tegnapelőtt d. u. 3 órakor nagy részvétellel temették el ifj. Ábrányi Kornél és Ábrányi Emi edes anyját, Medve Jozefa urnót, a ki id. Ábrányi Kornél első felesége volt. A halottat a kerepesi temető halottas házából vitték az örök nyugalom helyére. A nagyszámú rokonságon kívül ott voltak Horánszky Nándor, a nemzeti párt elnöke, Náday Ferencz, Prély József és mások. A koporsót a koszorúk egész tömege borította.

* **Csángó művészyerek.** G ö r b e Miklós, a 14 éves gyimesi csángó fiu ismét jelét adta faragászati ügyességének. A nyáron egy fanyelű bicsekával kifaragott két ökrös fogat készítésével keltett feltűnést, — most pedig a gyimesi téglagyár gózkazánjának és a hozzátartozó részeknek a legapróbb részletekig bamulatos ügyességgel kifaragott utánzatát mutatta be a vármegye alispánjának. Az alispán már a multkor felhívta rá a keresk. miniszter figyelmét, hogy helyezze be a fiut valamelyik állami ipariskolába, de a miniszter akkor azt a választ adta, hogy a szakiskolában az oktatást már megkezdték s minden hely be van töltve. Kár volna elkallódnia a gyerek tehetségének, kivált ha csakugyan műveszi találatum és nem afféle mindennapi ügyesség felfujt kiadásban.

— **Vidéki zsurnalisztika.** A vidék egyik legtekintélyesebb lapja az aradi Alföld január elsejétől szerkesztőt cserélt és új formában jelent meg. Az új szerkesztői Edvi Illés László jeles zsurnaliszta a ki a lapot friss ellenzéki szellemben és modern eszközökkel szerkeszti.

* **A szórakozott anyakönyvvezető.** Egy nyitramegyei anyakönyvvezető a minap a menyasszonynak két férjéről állított ki házassági bizonyítványt. Most pedig Vaszar község érdemes anyakönyvvezetőjével történt meg az a fura eset, hogy szórakozottságában egy elhunyt három hetes leánygyermek apját vette be a megholtak közé. E tévedését a szórakozott hivatalnok is kesergette el a pápai járás főszolgabírájához intézett jelentésében:

„A vaszari halottak anyakönyvében egy bevezetést tévedésből elhibáztam; ugyanis: a halottak anyakönyvének 6-ik lapján az elhalt helyére bevezettem az atya nevét „Széles Miklós”, a halott életkora helyett az atya életkorát s a halott házastársa helyére az édesany-

ja nevét „Király Juliánna”, holott az elhalt Széles Margit háromhetes leánygyermek volt. Mind-n tévedésemet észrevettem, a hibát helyrehozni képtelen voltam s kényszerülve voltam a halálzásra vonatkozó bejegyzést az anyakönyv egy új 7-ik oldalán keresztül vezetni, az elromlott lapot pedig minden további megjegyzés nélkül felben hagytam.

* **Császári magyar kir. bíróság.** Höltyövény-Brassó vármegyei közseg előjáróságának furcsa fogalma lehet a magyar bíróságokról, mikor azokat egyben császáriknak is tartja. Az előjáróság ugyanis hivatalos leveleit, a melyeket a bírósághoz intéz, így czimezi: Tekintetes cs. m. kir. járásbíróságnak Brassóban. A mi bizonyosan annyit akar jelenteni, hogy „császári m. kir. bíróság.” Reméljük, hogy a fogalomzavarban szenvedő közsegi előjáróságot észre téríti föltötte hatósága.

A Csokonai kör választmányi ülése. A Csokonai-Kör választmányának 1896 év január hó 5-ik napján délután 3 órakor a főiskolai nyilvános olvasó teremben tartandó ülésére. Tárgyak: Intézkedés a Kazinczy pályázat tárgyában. 2. A collegium mögötti kis köz rendezése tárgyában kiküldött bizottság jelentése. 3. Zárszámadás és költségvetés iránti intézkedés. 4. Folyó ügyek.

— **Nevelőül** ajánlkozik fiatal ember, kit úgy az elemi, mint közép és felsőbb iskolai tantárgyakban kellő jártassággal bír.

x **Alföldy Károly** táncziskolájában a 2-ik tanfolyam 1896 jan. 1-én veszi kezdetét, beiratások elfogadtatnak mai naptól lakásán.

x **Legalkalmasabb gyógyszer** minden elegségnél sikeresen használva Vértes Ferencz pálinkája

x **Ügyvédi, bírósági, végrehajtás nyomatványok** u. m.:

Rendes értesítvény,
Értesítvény haszonbérletről,
Kielegitési biztositási könyv,
Kézbcsítési iv,
Felhívás (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetmény,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv
100 egész ivenként 80 krért folyton kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában, a főpostavall szemben.

Táviratok.

Kiegyezési tárgyalások.

Budapest, jan. 3. (A Debreczen ered. táv.) B á n f f y Dezső báró miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter a tegnap éjjeli vonattal Bécsbe utaztak.

Ma délelőtt meglátogatták Badeni, az osztrák miniszterelnököt s az osztrák ressort-miniszterekkel megkezdték a kiegyezési tárgyalásokat.

Holnap folytatják.

Forrongás Afrikában.

B u d a p e s t, jan. 3. a Debr. ered. táv. Angolország afrikai gyarmatai az anyaország tulkapásai folytán forronganak. Transwaal köztársasággal a Fokföld kormányzóságának erős diplomáciai ütközése volt, mely élénken foglalkoztatja a londoni kormányköröket.

S a l i s b u r y lord az angol miniszterelnök utasította a gyarmatügyi államtitkárt, hogy a transwaali hírekről pontos értesítéseket szerezzen. A holland és a németorsági lapok hosszabban foglalkoznak az afrikai ügyekkel, s elítélik Anglia tulkapásait.

Részleges kabinetválság.

Bpest, jan. 3. (A Debreczen ered. táv.) A fő és székvárosban élénk beszéd tárgyát képezte a Bánffy-kabinetben történt kettős miniszterválság. A kormányparti körökben nagy a lehangoltság, s különösen nyilvánult ez szabadelvű párt klubjában, hol ezt a részleges kabinetválságot a Bánffy-kabinet végleges bukásának tekintik.

Erdélyi Sándor utódjául P l ó s z Sándor drt, az eddigi igazságügyi államtitkárt, — Fejérváry Géza báró utódjául pedig G r o m o n Dezsőt emlegetik.

Eme kombinációkon kívül még másokat is emlegetnek miniszterjelölteként, a legkomolyabb kombináció mindenesetre ez.

A képviselőház legközelebbi ülésén, mely január 9-én lesz, előreláthatólag el fog dőlni a két tárca sorsa.

Festetich Andor gróf gyásza.

Budapest, jan. 3. (Debreczen e. táv.) A nemzeti színház igazgatójának, F e s t e t i c h Andor grófnak édes anyja egy köztisztületnek örvendő agg matróna Harasztiban levő birtokán meghalt. A halálzás nagyszámú főri rokonság körében keltett mély részvétet. Az agg matróna temetése holnapután lesz.

Erdély Sándor lemondása

B u d a p e s t, jan. 3. a Debr. ered. távirata. E r d é l y Sándor igazságügyminiszter, mint a budapesti és bécsi lapok írják, tárczájának letárgyalása után le fog mondani. Lemondásának okául többféle verzió kering a beavatott politikai körökben.

Legmegbízhatóbb forrásból vett értesülések szerint az új bűnvádi perrendtartás tárgyalásánál felmerült bizalmi kérdés volna egyedüli komoly oka lemondásának.

Mások a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat előkészítésénél felmerült nézet eltéréseket mondják lemondásának okául.

Hogy nagy feltűnést ne keltsen a hirtelen visszavonulás, mint a felhivatalos szócsövek kürtölik e l ő k e l ő h i r ó i á l l á s t k a p

Fejérváry visszavonulása.

Bpest jan. 3. (A Debreczen eredeti távirata) F e j é r v á r y Géza báró honvédelmi miniszter, mint a felhivatalosok írják, egészségi okból szintén benyújtja lemondását.

A „Magyar Értesítő” e hirrel szemben, mely erősen tartja magát, s komolyan foglalkoztatja a kormányhoz közel álló köröket, azt írja, hogy mind illetékes forrásból értesül, F e j é r v á r y Géza báró lemondásáról egyelőre szó szerint legalább az ezredéves ünnep bevégeztéig.

A Bécsből érkezett tudósítások szintén egybe hangzanak a „Magyar Értesítő” érvel, s azt jelentik az osztrák fővárosból, hogy a magyar honvédelmi miniszter lemondása ha most nem is, de a k ö z e l j ö v ő b e n v á r h a t ó

Allítólag ő maga is nagyon komolyan hátkázott megrongált egészségi állapotára; más verziók szerint a budapesti lapokban közölt válogatás, s az azzal járó botrányok miatt kénytelen megválni tárczájától.

Színház.

Lohengrin hatása. Egy gazdag bankár úgy megsiketült, hogy az ágyulövést se hallotta volna. Az orvosa megpróbált mindent, a mivel a bankár hallását visszaadhatná, de minden kísérlet hiábavaló volt. Elvitte hát a színházba.

Ott épp Lohengrint adták. A doktor a süket bankárt a zenekar közepébe ültette, a rézkürtök és üstdobok mellé, a melyeknek Wagner e dalműve előadásánál oly kiváló szerep jutott.

A nagy hangszerháború alig érvényes volt, a bankár nagy örömmel felkiáltott:

— Oh, doktor, ön megmentett engem!

A doktor meg nem mozdult és a lehető legközönyösebbnek látszott.

— Mondom, hogy ön megmentett engem,

most már pompásan hallok! kiáltott a bankár újra. Hat nem örül ön ennek?

A doktor tovább is hallgatott.

Most ő süketült meg.

Fatinicza. Kongott a ház az ürességtől,

tegnap; no de a silány előadás nem is érdemelt

nagyobb közönséget. A szereplők kivétel nélkül

színtelenek, fáradtak voltak Nyilas szívetelével.

Ő rajta meglátszott kedvetlenül játszik,

mert hiszen annyira be volt rekedve, hogy eleinte

szavát is alig hallottuk, pedig neki van bőven

hanganyaga. Csodájuk a direktor eljárását,

hogy ilyen nagy mérvű rekedtséget sem

respektál. A második felvonásban már belem

legedett szerepébe, s úgy akarta feltüntetni,

mintha neki a szerepe iránta elő a rekedtséget.

Hát bizony egy muszka generális lehet,

hogy be tud rekedni, de hogy okvetlenül

rekedtnék kellene lennie, azt márbajosan

tudná velük elhitetni, mert hiszen ő maga sem

hiszi. Kötődő mazkja, mérsékelt alkalmazott

diskrét mozdulatai azonban nem maradtak

batás nélkül, s ha néha túlzásba is esett,

az sem irható hátrányára. Margó Zelmá

leg jól játszott, csak bosszantóan hamis

hangon énekelt, mi nagyon csökkentette a

hatást. Nemeth János kezében teljesen elveszett

a harszteri tudósító pompás szerepe; unalmasan

játszott, ének számait pedig éppen csak

hangolta. Hadady, Kremer nem sokat emeltek az

előadás értékén, de nem is rontottak rajta.

Törvénytörvények.

A kir. tabla tanácsai. I. só tanács. I., közpolgári, telekkönyvi, urberi ügyek. 2. Sommás ügyekre felülvizsgáló tanács. Elnök: Puky Gyula a kir. itéletábla elnöke. Elnökhelyettes: Szeghő István tanácselnök. Birák: a., rendes tagok: Danilovics Elek, Tar Gyula, Giczey Gyula, Mérey Ottó, Bay Gábor; b., kiegészítők: Sztancsek János, Saróczy Szabó László, dr. Gajzágó Béla. Tanácsjegyzők: Budaházy Zoltán albiró, (egyszersmind a jegyzői iroda vezetője) Szabó László albiró, Szücs Lajos tszéki jegyző. II-ik tanács. Közpolgári-, váltó-, kereskedelem-, csőd- és bányauügyek. Elnök Szeghő István tanácselnök. Birák: Sztancsek János, Comanescu Sándor, Saróczy Szabó László, dr. Gajzágó Béla, Visky Károly. Tanácsjegyzők: Kiss Kalmán tszéki jegyző, dr. Ináncsy Jenő tszéki jegyző, (egyszersmind a jegyzői iroda vezetőjének állandó helyettese.) III-ik tanács. Bűnügyek: Elnök Széll Farkas tanácselnök. Birák: Garam Jenő, Unger Gusztáv, Naszády István, dr. Kiss Endre, Ujhelyi András, Kólcsey Sándor, Horváth Bálint, Jeney György, dr. Szacsavay Elemér. Tanácsjegyzők: Olchváry Zoltán albiró, Toth Aurél tszéki jegyző.

A tuzsóri tragédia folytatása. A debreczeni itéletábla Gajzágó Béla bíró referálása alapján a nyiregyházi törvénytörvények további eljárását megszüntető végzésével szemben a tuzsóri tragédia szereplőit: Neucom Ferenczel és Ella apját, a pi Salamon Tódort a 280 ik szakaszába ütköző gondatlanság által okozott emberölés vétsége miatt vád alá helyezte.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

Január 2.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rend Öreg nehéz (páronként 400 klgon felüli sulyban) 49-50-krig. 2. Öreg közép (páronként 300-400 klg sulyban) 53-54 krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 53-54-krig. 4. Fialat közép (páronként 251-320 klg, sulyban 50-51-krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) 47-48 krig. 6. Közép (páronként 280-320 klg, sulyban) 47-krig. 7. Könyű (páronként 220-280 klgig terjedő sulyban) 44-46 krig. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 49-50-krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 46-47-krig. 11. Könyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 45-46 krig Sertés létszám 1895. évi decz hó 29. napján volt készletben 26894 db. 1895 év decz decz. 30-ig — napján felhajtott 1615 darab. 1895 évi decz. 30-ik. napján elszállított 890 drb. 1895 vi decz. hó 31-ik. napjára maradt készletbe 21,619 drb hizott sertés üzlet irányzata: Változatlan.

Uj életpályák. A létért való küzdelem nehéz napjait éli mostanában a magyar társadalom, különösen nehéz pedig az egész intelligens közposztály énofentartási küzdelme. A gazdasági átalakulás a modern állam kiépítésére a magyar társadalom e legkiválóbb osztályának számos tagját elszakította az ősi rögtön s a fejszék vesztett gentry az állam szegényes hivatalaiban keres megélhetést s menhelyet. Mert nem törődve a sivar jelennel legalább a maga és családja jövőjét véli eként biztosíthatni.

Pedig a rosszul fizetett állami szolgálat után nagyon csekély a nyugdíj, a melyre tíz évi működés után is csak teljes munkaképtelenség, illetőleg a haláleset ad jogot. Tíz éves szolgálat letelte előtt pedig szó sem lehet állami nyugdíjról.

Ily körülmények között ószinte örömmel tapasztalhatni, hogy az életbiztosító társaságok áldásos működése újabb időben valóságos forradalmat idézett elő a gentry-osztály s az egész magyar intelligencia körében. A mennyiben megszűnt azon makacs előtelet, mely az intelligens uriosztályt eddig visszatartotta a biztosító intézetek érdekeinek direct szolgáltatástól. Most már arisztokraták, gentryk, országos képviselők, nem csupan mint igazgatók, hanem mint az üzlet érdekeit közvetlenül szolgáló közegek működnek közre, a mi által nem csekély mértékben emeltek ezen foglalkozási ág nivóját.

A biztosítási intézmény növekedő jelentősége következtében azonban a folytonos szaporulat daczára, még mindig nem sikerült a kefele működő hivatalnoki kart oly számban és minőségben szervezni, mint arra szükségük volna az intézeteknek s ez indította a társaságokat arra, hogy újabb áldozatok árán is oly pozíciót s jövőt biztosítsanak az érdemesebb pályázóknak, a mely nem csak tisztességes megélhetést, hanem az aránylag rövid idejű eredményes munkásság után a jövőjét is biztosítja az illetőnek.

Igy a londoni Star életbiztosító társaság magyarországi képviselőse Budapestben, üzletének további fejlesztése érdekében a hivatalnoki állás szervez oly módokat életbeléptetésével, hogy e tiz hivatalnok mind egyike, ha öt év alatt egy millió forint, illetőleg átlagos évi 200,000 frt fennálló életbiztosítási üzletet köt, az illető nem csupan az ezrekre menő illetményeket (fixfizetés és jutalékok) huzza ezen öt éven át, hanem amennyiben az előirt átlagos évi 200,000 forintot öt egymás követő éven át eléri, végkielégítés fejében élethossziglan ezer forint életjáradékot, vagy pedig egy s mindenkorra 10,000 forint végkielégítési összeget kap.

A kik öt éven át a különben sem nagy egy millió frtnyi üzletet elérni nem képesek, azok részére az igazgatóság azon engedményt teszi, hogy már 600,000 frt eredmény, illetőleg átlagos évi 120,000 frt fennálló biztosítás után (a mellett, hogy öt éven át a fizetés és jutalékok kijárnak) évi 500 frtnyi járadék, vagy egy s mindenkorra szóló 5000 frt végkielégítési összegre tarthatnak igényt.

A Star életbiztosító társaság magyarországi képviselőse Budapestben, törekvése, hogy akviráló közegeit intelligens és megbízható elemekből állítsa össze, teljes méltánylást és elismerést érdemel.

Nem kételkedünk, hogy a felsorolt kedvező föltételek alapján minél nagyobb lesz azok száma, kik sietni fognak elnyerni ezen nem csupan a jelen tisztességes megélhetést, hanem saját és családjuk jövőjét is biztosító állást.

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.01—08
Uj buza őszre 1896.	7.21—23.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.21—24.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.13—15.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.50—52.

Bécsi gabonatőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—apr.-re	7.28—
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.62—65
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.47—88
Tengeri máj-jun.-ra	4.86—47

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regeny. — 5.

Irta: **Vértessy Arnold.**

(Folytatás.)

Az asszony csak nézi férjének kínos vergődését s nem érti, hogy lehet a miatt a rongyos két ezer forint miatt így nyavalyogni?

— Hát mit akarsz? Szólj már — faggatja a férjét.

Ha tudná szerény ember, hogy mit akar? De csak nyög, izzad és egyre jobban vörösödik. Aztán hirtelen fölemelkedik, kinyitott szája levegő után kapkod, mintha fuldokolna, tántorog, aztán hanyatt vágódik, mozdulatlan, el-kékülve.

— Szent Isten, meghalt! — sikolt az asszony.

— Nem, nagyságos asszonyom, — igyekszik megnyugtanni a gyorsan oda hívott orvos. — Szélbüdes, de reméljük, hogy ő nagysága erős testszervezetével kilábalja.

IV.

Soha még oly hatalmasan nem nyilvánult az általános részvét egy köztiszteltetben álló család iránt, mint ez alkalommal Vámoson. Küldöttségek jöttek, melyeknek szónokai ünnepélyesen biztosították az érdemekben gazdag férfitól lelkü hitvesét az egész város legmélyebb részvételéről, tiszteletéről, ragaszkodásáról, s legjobb kívánságairól. A tüzetek teljes diszben jelentek meg, fekete lófarkas sisakkal és sárga szarvasbőr keztyűkkel. A dalárda tagjai fekete kabátban, mellükön a piros szalagos ezüstlant jelvénynyel. Az ügyvédek Bárdossy vezetése alatt, kinek remek beszéde szóról-szóra olvasható volt először a »Vámosi Hírlap« ban, aztán a »Vámos és Vidékében« s harmadszor újra a »Vámosi Hírlapban« sajtóhibák kiigazítása czimén és talán negyedszer is lehetett volna olvasni, ha időközben valami összekoccanás nem jön közbe Bárdossy ügyvéd s a »Vámos és Vidék« szerkesztőse közt.

Fényes nyil tkozatai voltak ezek az ünnepeket beteg iránti közszeregetnek. A kaszinó küldöttségét maga a polgármester vezette.

Az alispán is eljött meglátogatni az ünnepeket férfiat s vállara veregetett:

— No, cimborám, eb az ingét, nem kell nyavalyáskodni.

Maga a főispán ő méltósága is eljött több ízben. A beteghez nem ment ugyan be, mert avval a bambán ott fekvő emberrel úgy sem lehetett mit beszélni, de a hölgyekkel igen kellemesen el lehetett tölteni az időt.

A Hajnóczyék szalonja most tele volt mindig vendégekkel, öreg és fiatal hölgyekkel, a kikkel nagyon jól el lehetett mulatni. Az egész vámosi előkelő világ ide tódult részvét-látogatásokat tenni.

Itt fogadta a királyi tanácsosné ő nagysága a küldöttségeket, a testületeket, melyek részvétöket jötték kifejezni: Fröbel együletet, a koresolyázó együletet, az iparos ifjak együletét, mely zászlója alatt vonult ki s az izraelita hitközség deputátióját, mely szintén nem akart elmaradni az általános részvét e fényes tün-tetésétől.

A férfiak elérzékenyültek, a nők szeméi-ben könnyek csillogtak, mely meghatottság szállta meg az egész Vámost. Minden irigység, minden véltelkedés elmúlt.

Soha sem hitte volna senki, hogy a ba-rátságban ilyen kínese lakozzék ebben a kis-városi pletykázó askatózó, versengő társaság-ban. A vámosiak talán magok sem hitték volna. Fölvillant az a magyar nagylelkűség, mely-nek csak egy szikra kell, hogy beragyogjon mindenre.

Az ugaros-karádi urak is bejöttek minden harmad-negyed nap. — Kartyát is hoztak a zsebeikben, hátha már olyan állapotban lesz Gabor, hogy egy kis csöndes ferbit üthetnek. A szenjakabi urak is el-ellátogattak. Kartyát azok is hoztak magukkal. Egy-egy nyulat is a mivel a nagyságos asszonynak kedveskedek s a melyeknek mindegyiknek megvolt a maga története, hogy fogta el a Csoby Elek vagy a Tihanyi Marei agara.

A közben a beteg állapota nagyon las-san haladt előre, alig-alig mutatkozott egy csepp javulás. Érzéketlenül feküdt az ágyában, mint egy darab fa, alig tudott magáról valamit vagy éppen semmit. Az orvosok ugyan vigasz-talták a királyi tanácsosné ő nagyságát, hogy ne méltóztassék aggódni, alapos reménynei biztatják ő nagyságát; de mit csináljon ilyen szerencsétlen magára hagyott uri nő a reménység-gel? Abból meg nem el. Es Istenem, azt sem tudja, hol vannak értékpapírjaik, hol a pénzök? Semmit sem tud. Mert hál Istennek eddig semmi-re sem volt gondja. De már majd ezután! Istenem, Istenem!

— Oh kedves, a miatt ne legyen legki-sebb gondod sem, — siet megnyugtanni Bor-berekyné, a takarékpénztári igazgató nagyha-talmu neje.

S Borberekny Imre, a ki nemcsak taka-rékpénztári igazgató, hanem gavallér, előkelő uri ember, e legszívesebb készséggel nyul be a takarékpénztár kasszájába.

— A menyt parancsol, — nagyságos asszonyom.

Hajnóczyné tétovázik. Nem tudja, hogy mennyit. Azt hiszi, két ezer vagy három ezer forint elég lesz.

Borberekyné kissé megütődik, az összeg nagyobb, mint gondolta; de azért szó nélkül átadja a három ezer forintot.

Midőn azonban alig tett el két hét s már megint vagy ezer forint kellene ő nagy-ságának Borberekny Imre megcsóválja a fejét s azt gondolja magában, — a mit boldogult püspök ő kegyelmessége szokott mondani:

— Eszik ezek a pénz?

— Nem tudhatja, hogy abból a három ezer kellett az Iván urfi hamis váltójára, mert a bécsi uszorásnak volt esze, hogy semmit sem engedett, ötszáz forint kellett törlesztésül Kásznik és Monasterlynak a ruhaszámákra, mert már nagyon fölszaporodtak, kétszáznegy-venet pedig meg kellett téríteni a felolvasó együletnek, melynek a királyi tanácsos ur ő nagysága az elnöke, mert a pénztárnok már gorombáskodott, hogy ő szegény családos em-ber, ő nem veszthet el annyi pénzt, ő csak egy napra adta a nagyságos urnak, neki be kell avval számolni.

Aztán Iván urfinak is kellett egy kis zsebpénz. Szegény fiut csak nem lehetett úgy

hagyni egy krajcár nélkül. Főképp ilyen uri társaságban, mert megismerkedett Agasházy Miklóssal s most mindig vele lumpul, a mi ő nagysága nézete szerint nagyon előnyös nem csak Ivánra, ki így bejut a legelőkelő megyei társaságokba, hanem Saroltára nézve is.

Természetes, hogy most már egészen más szemmel nézte ő nagysága Iván urfit s a derék fiatal ember kellően fölhasználta az anyai kegynek a visszatérő verőfényét. Jöcs-kán elköltött a negyedik ezer forintból is, a mit Borberekny Imre kaptak s ő nagysága rövid idő múlva ismét azon helyzetbe jutott, hogy megszólíthatta az ő kedves barátját Bor-berekynét:

— Ha szíves volna a kedves férjed még ezer forintot adni, addig míg rendbe jövünk.

Borberekny Imre erre már nemcsak a fejét csóválja, hanem a széles vállát is meg-rángatja;

— Már megint ezer forintot? Mig rendbe jönnek? De hiszen úgy látszik, hogy soha sem jönnek rendbe. A doktor azt mondja hogy Hajnóczy Gabor mindig olyan hülye ma-rad már most, azzal nem lehet beszélni. Az asszonynyal sem lehet, mert az mindig csak azt hajlja: nem tudom. Hová tették a pénzöket? Mibe fektették? Ő nem tudja. Hát ki az ördög tudja akkor? Hol van? Vagy sehol sincs? Igazán, már majdnem azt hiszi az em-ber, hogy sehol sincs.

Rettenetes szó az, hogy sehol sincs, eső-dálatos hatású szó, mely képes szétszakítani a legmeleg-bb barátság kötelekeit. A pénz, a va-gyon, mely előtt egész Vámos oly tisztelettel hajolt meg, sehol sincsen?

— No, no, nem mondom, hogy épen úgy van, — próbálgatja szavait enyhíteni Bor-berekny Imre.

De már hiába. A mint egy-zer a gyanu lángra kapott, terjed az föltartóztathatlan Bor-berekyné gyanus jeleket fedez föl most minden-ben s bámulatos éles látást fejt ki. Oh, észre-vette már ő régen, hogy nincs minden rend-jében annál a házban, csak nem akart szólni. Megtudta volna jóslani előre, hogy mi követ-kezik be. Neki soha sem tetszettek ezek a Hajnóczyék; mindig volt valami rejtgetni va-lójuk. Olyan kétes existenciájú népség volt, a kik csak port akartak az embereknek szemébe szórni. Azt hitték, hogy majd holmi szemfény-vesztéssel, ebekkel, vacsorákkal el lehet bolondítani az egész vámosi társaságot.

— De engem nem bolondíthat el, en-gem nem — erősíti Borberekyné.

— Férje hiába igyekszik engesztelni:

— Talán várának még, lelkem, mégis...

— Mit várjunk? Talán hogy az ötödik ezer frtot is kicsalják tőlünk?

— De hiszen te voltál a szószóójuk.

— En? pattant föl az asszony; csak az kellene még, hogy én rá fogjad!

Szóltam, hát szóltam valamit, mert kér-tek, de nem mondtam, hogy okvetlen add oda nekik azt a pénzt. De te persze kaptál rajta. Hogyne? Mindjárt kinyitottad volna az egész Wertheim-kasszát; tessék, csak tessék.

Borberekny Imre tapasztalatból tudhatta, hogy mennél jobban igyekszik megnyugtanni nejét, ő nagysága annál idegesebb lesz s abba hagyott minden további beszédet.

Félóra múlva az egész házban labujj-hegyen járt mindenki, olyan migrainje volt Borberekynének. Hogyne? Hiszen rettenetes is azt elközelni, hogy ilyen szédelő családrá-szedte az egész vámosi előkelő társaságot. Pe-dig tudhatták volna, ismerték ő nagyságát még leány korában, mikor az ócska rózsaszínű tüll ruhájában járt a bálókba. És ez a Hajnóczy, ez a semmiházi ügyvéd, a ki Isten tudja, hon-nan szakadt ide. Ezek akartak itt irányt adni? Ezek akartak fölébe helyezkedni a régi elő-kező családoknak? Ezek akartak henczezni?

Borberekyné soha sem fogja megbocsátni nekik. Így visszaélni az ő jólelkűségével! Így belopózni az ő barátságába! Egy ilyen csa-lád, a kiknek semmijök sincs. Talán nem is az igazi Hajnóczyak közül valók. Talán a ki-rályi tanácsosság is csak afféle.

Nem, ez már csakugyan szomorú igaz-ság. Persze az ilyen svihák kijár magának

mindent s akadnak lelkiismeretlen főispánok, a kik egy pár jó ebédért, egy pár üveg pezsgőért kieszközlők.

Igazán szörnyűség. Hát még a mi ezután fog következni! Hát még az?

Ugy látszott, oly borzasztó veszedelem fe-nyegeti-Vámost, hogy Borberekyné ő nagysága sem maradhatott otthon s migrainje daczára is kénytelen volt kikocsikázni s meglátogatni Orosznét, Lányinét s a többi legkedvesebb barátneit, a kik ma különösen nagy számmal voltak. Még az új doktornét is meglátogatta, a kinek már félv év óta volt adós a vizontlátoga-tással.

Itt mindenütt szóba kerültek Hajnó-czyék s ámbár Borberekyné azzal a tartó-zkodással nyilatkozott mindenütt, a mivel ilyen előkelő hölgy szokott és sehol sem mondta, hogy Hajnóczyék gyalázatos családok, akiktől őrizkedni kell, hanem csak azt, hogy olyan-forma színben jelennek meg mintha családok volnának, mégis mindenki rögtön meg volt győződve, hogy itt hallatlan csalást követett el egy jöttment familia a vámosiak jóhiszemű-ségével.

Mindenki fölfedezte most már gyanus jeleket s nagyon csodálkoztak, hogy eddig nem vették észre. Világos, hogy az ebédet és vacsorát csak a közvélemény félreze-tek által akarták elleplezni furfangos mesterkedéseiket a királyi tanácsoséknak.

De mit is mondanak? Királyi tanácsosé? Hatha az sem igaz? Hatha azt is csak úgy fölvettek, az is csak ámitás?

Ezt ugyan bajos volt tagadni, mert itt történt Vámoson, mindenki tudja, a hivatalos lapban is olvasták; de a konokabbak még ezt is tagadni akarták. On nem az első eset volna, hogy valaki hamis diplomát készített magának és a hivatalos lapból is lehet hamis számo-t nyomtatni.

No de már ennyire mégsem ment a többség, ámbár bevallották, hogy semmit sem lehet biztosan tudni Hajnóczy Gabor nagyon ravasz embernek látszik, az asszony pedig meg inkább. Valjon ez a betegség is nem afféle szánlelés-e? Hatha mindez csak arra való volt, hogy a takarékpénztárból négy ezer fo-rintot kicsaljanak? Nagyon helyes volt, hogy az ötödik ezret nem adták meg nekik. A ta-karékpénztár a vámosaké s nem szabad en-gedni, hogy azt idegenek kifosszák.

— Nem, nem, kedvesem, ne engedjétek, — biztatták Borberekynét mindenütt, a hol csak megfordult.

Milyen tárgy volt ez az asszonyoknak! Mennyi éleselmjűséggel lehetett azt bonczolni. Valjon nem Amerikába szándekoznak-e szökni? Mert már volt egyszer Vámo-on egy biztosító ügynök, a ki sok pénzt összeszedett, aztán esődöt mondott és Amerikába szökött. Az is ugy szeretett nagyot játszani, főügynöknek hi-vatta magát s pezsgőztette az urakat.

Szép királyi tanácsos, a ki ilyen dolgo-kat cselekszik. És még ki tudja, mit cseleke-dett? Valjon miből éltek eddig? Fűrkszik, kutatják az asszonyok. Miféle szélhámoskodás-ból? Mert már a püspök bácsi is mesének látszik. Nem mondják, hogy nem élt a püspök, azt csakugyan nem lehet mondani, de ki tudja, hogy miféle rokonság volt az, vagy nem is volt?

Mennél tovább fűrkszik a hölgyek ezt a dolgot, annál különösebb észrevételek merül-nek föl föl. Lehet, hogy az öreg püspököt meg-szarcolták egyszer-mászor ezek az állítólagos atyafiak, de tulajdonképen miből éltek idáig? Némelyek azt állítják, hogy hamis játékból. A királyi tanácsos ur mindig kártyázott. Igaz, hogy úgy látszott, mintha mindig vesztené, de ez csak a külszin volt, mint minden ennél a családnál, csupa külszin. Mások hamis váltó-akat is emlegettek. Ki fog sülni. Minden ki fog sütni. Rengeteg összegéről beszéltek. A vá-mosi takarékpénztár is számos ezerrel fog károsodni, de Borbereknyék nem merik beval-lani, csak négy ezer forintot mondanak. Vilá-gos, hogy sokkal rosszabbul áll a dolog. Meg-látszott Borberekynén, hogy milyen zavart. Te-remtő Isten! mi fog itt még kisülni?

(Folyt. köv.)

Nyilttér.**Fogorvos** dr. **Sichermann Adolf.**

Med. univ.

Kossuth-utca 2152. (Kardos-ház.)

Rendel: délelőtt 9-12., délután 2-6.

1763 sz. 1895

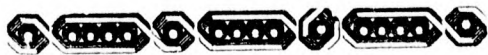
Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíró 1895. évi 14201 p. sz. végzése következtében Takarék és hitelintézet javára Békésy Gyula és neje ellen 130 f. és 105 frt s jár erejéig 1895. évi Julius hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 345 frtra becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a debreczeni kir. bíróság 26950 1895. sz. végzése folytán 130 és 105 frt tőkekövetelés, ennek évi esedékes 6 % kamatai és eddig összesen 63 frt 82 krban bíróság már megállapított költségek erejéig az árverés mester-utca 1384 sz. alatt leendő eszközésére 1896. évi Január hó 10. napjának délutáni 3 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Debreczen 1895 évi december hó 18 napján.

Sugár Gyula
bírói kiküldött.

690 sz. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíró 1895. évi 24809 p. számú végzése következtében Popper Károly javára Steiner és Wittmann cég ellen 187 frt 19 kr. s jár. erejéig 1895. évi november hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 510 frtra becsült bolti áruk és bolti felszerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen etadatnak.

Mely árverésnek a debreczeni kir. járásbíró 25261 p. 1895. sz. végzése folytán 187 frt 19 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi márczius hó 27. napjától járó 6 száz. kamatai és eddig összesen 31 frt 50 krban bíróság már megállapított költségek erejéig az árverés piac-utca 2141. sz. alatt leendő eszközésére 1896. évi január hó 10. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Debreczen 1895. évi december hó 18. napján.

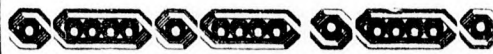
Sugár Gyula
kir. bir. végrehajtó.

1725/1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak 25273. 1895. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Tafler Ignác, debreczeni lakos részére Budaházy Vincze, sámsoni lakostól 183 frt 80 kr. tőke, enn-k 1895. évi szeptember hó 1. napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 29 frt 85 kr. perköltség erejéig 1895. évi nov. hó 11-én bíróság lefoglalt és 430 forint 50 krba becsült egy, szekér, — és takarmány nemüekből álló ingóságok 1896. évi január hó 15-en délelőtti 9 órakor kezdetét veendő Sámsonban, alperes lakásán megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsaróo alól is el fognak adatni.

Debreczen 1895. évi december 27-én.

Török Péter
bírói kiküldött.**Személyzetet**

kávésok, vendéglősök és szállodások részére ajánl és elhelyez

Steiner J.

elhelyező irodája

BUDAPEST, Teréz-körut 34.

Telefon: 23-36.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Mi-

előtt sérvkötő, has- és köldökkötő, egyenes tartó, ortopediai fűző, müláb, műkéz, mindenemű kötszer suspenzor, irrigator fecskendő, gummiárúk, vagy bármely a betegápoláshoz szükséges eszközt beszerezni tetszik, tessék

Polgár Sándoregyet. gyakorlott kötszerész
BUDAPEST,

VII. Erzsébet-körut 50. sz.

a legújabbban megjelent nagy képes árjegyzéke kéri, mely bérmentve lesz küldve.

Fenti címre ügyelni tessék!

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodásnál

a torok és légzési szervek

MINDEN ZAVARAIÁL

melegen ajánljak

EGGER

kitünő hatásu

mellpasztillait.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő- és szétküldési raktár

EGGER A. és FIAI

Nádor-gyógyszertára

BUDAPEST, Váci-körut 17.**F E R E N C Z**

Pálinka (sósorszesz),

Vértes gyógysz.-féle

használatban a leghatásosabb.

DEBRECZENBEN: Dr. Rothschnek E., Tóth Béla gyógyszerész uraknál, a hol azonkívül raktáron vannak a sasgyógytár világhírű gyógyszerei u. m.: Dr. Heuffel-féle gyomorossentia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacok, Injectio veget et osapulus vogitalor, Baáti növénynedv, Herkulesfürdői közszényszosz, Antifetia, Dr. Heuffel-féle hajszosz, Lugosi arczkenőce, Dr. Heuffel-fél hajsznővesztő kenőcs, stb. kapható, valamint közvetlenül

Vértes Lajos

sasgyógytárában Lugoson 100 a.